

Η ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΡΑΞΕΝΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΟΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΕΣ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Η αποκάλυψις μιᾶς μεγάλης ἐφημερίδος τοῦ Ἀμβούργου. Πῶς λειτουργοῦσε στὸ Βερολίνο μιὰ Σχολὴ Λωποδυτικῆς Τέχνης. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Βίκου Κάγκερ. Τὰ ἐξάμηνα τῶν ἀποκριφῶν μαθημάτων. Ἄρα ποῦ ἀρχίζαν τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός ἐι διπλωματοῦχοι, κλπ. κλπ.

ΙΑ ἀπὸ τὶς σοβαρώτερες ἐφημερίδες τοῦ Ἀμβούργου, ἢ «Χαιπούργερ Φρέντενβλαττ», ἀπεκάλυψε ἔδω καὶ λίγον καιρὸν ὅτι στὴ Γερμανικὴ πρωτεύουσα λειτουργεῖ ἡ πρὸ παραδόξῃ σχολή: «Ἡ Σχολὴ Λωποδυτικῆς καὶ Ἐπατείας»... Ἡ εἰδησις αὐτὴ ἀναστάσει, φυσικὰ, τὴν ἀστυνομίαν, ἔργων ἀνακρίσεων καὶ τέλος ἦρθαν σὲ φῶς τὰ ἀκόλουθα πολὺ περίεργα πράγματα:

Στὸν ἀριθμὸ 120 τῆς Φοιτηχογράφου, ἔπαυχε ἕνα παλιὸ καὶ ἀκατοικητὸ σπίτι, τὸ ὁποῖον ὁ ἰδιοκτήτης του, ὁ Ἐρμαν Τάουζεν, τὸ εἶχε ἐγκαταλείψει, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὶς ἀπειλητικὰ ἐπιστολὰς, ποῦ ἐλάμβανε καθημερινῶς ἀπὸ τοὺς κακοποιοὺς τοῦ Βερολίνου. Οἱ ἐγκληματῆται εἶχαν καταστρώσει αὐτὸ τὸ ξενιστὸν ἐκπάλαι, γιὰ νὰ τρομοκρατήσουν τὸν ἀγαθὸ Τάουζεν καὶ νὰ κληρωμασίουν τὸ σπίτι του, τὸ ὁποῖον, καθὼς ἀπεδιδόχε, τοὺς ἐχρειάζετο γιὰ νὰ στεγάσουν τὸ πρῶτον πτωχικὸν λωποδυτικὸν ἰνστιτούτον τους. Πράγματι δὲ, ὅσπερ ἀπὸ ἕνα μῆνα συστηματικῆς τρομοκρατίας, ὁ ἄνθρωπος Τάουζεν ἐξωραγίστηκε ἀπὸ τὸ Βερολίνο καὶ ἐπὶ δύο χρόνια, μέχρι διηλυθῆναι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς περιέργου αὐτῆς σχολῆς τῶν λωποδυτῶν, εἶχε περᾶν νὰ δινῇ σημεῖα ζωῆς. Φοβούμενος γιὰ τὴ ζωὴ του, εἶχε νοικιάσει ἕνα διαμέρισμα σὲ μιὰ λακκί σκηνικῆς τῆς Γερμανικῆς πρωτεύουσας, καὶ ἔμενε κλεισμένος ἐκεῖ, καὶ μόνον μετὰ τὸν δημοσιογραφικὸν θόρυβον τῆς «Χαιπούργερ Φρέντενβλαττ» καὶ τῆς ξενιστρῆς ἀστυνομίας, τότε μόνον νὰ παρουσιάσῃ καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ὅτι τὸ ἀκατοικητὸν ἔκεινον σπίτι ἦταν δικό του.

Ἀλλὰ ὅς δοῦμε πῶς λειτουργοῦσε αὐτὸ τὸ καταπληκτικὸν λωποδυτικὸν ἰνστιτούτον τοῦ Βερολίνου. Εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ Γερμανοὶ κακοποιοὶ εἶνε οἱ πρὸ ἐκπαιδευμένοι ἐγκληματῆται τοῦ κόσμου. Ἐργάζονται πάντα μετ' ἐπιστημονικοῦ συστήματος, ἔχουν ἐταίρους ἀλληλοβοηθείας καὶ τὰ ἐκπάλαι τοὺς ἀρῶντες ν' ἀνακαλύψωσιν ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, γιατί εἶνε πάντοτε πρωτότητα! Γιὰτὶ, λοιπὸν, νὰ μὴν ἔχουν καὶ μιὰ σχολή, στὴν ὁποίαν νὰ μαθαίνουν οἱ νεαροὶ ἐγκληματῆται ὅτι τοὺς χρειάζεται γιὰ τὸ ἐπάγγελμα τίς τους; Ἐστὶ, λοιπὸν, ἰδούθηκε τὸ σχολεῖον αὐτὸ τῶν κακοποιῶν.

Καθὼς ἀναφέρει ἡ Γερμανικὴ ἐφημερίδα, τὸ σχολεῖον τῶν λωποδυτῶν εἶχε σημειώσει καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν του περᾶσε τοὺς χίλους! Οἱ φοιτητὰν τοῦ ἦσαν ἄνθρωποι δίκων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες σταματοῦνται μετὰ τὸν πόλεμον ἡ ἀπεργασίαν λέγοντες τῶν κακοποιῶν. Τὸ μόνον ποὺ χρειαζόταν γιὰ νὰ γινῇ κανεὶς δεκτὸς σ' αὐτὸ τὸ παρῶδες σχολεῖον, ἦταν νὰ συστηθῆ ἀπὸ ἕνα μεγάλο λωποδύτη! «Οἱ οἱ μαθητὰν τῆς σχολῆς τῶν λωποδυτῶν ἦσαν ὑπερβολικὰ ἐπιμελεῖς καὶ πολλὰς φορές σὲ μερικὰ ἐκπάλαι ξητεροῦσαν καὶ αὐτὸν ἀκούην τὸν δασκάλου τους. Ὁ λόγος δὲ ἦταν ὅτι ἦθελαν νὰ μάθουν μιὰ ὥρα ἀργήτερα τὸ ἐπάγγελμα τους καὶ ν' ἀρχίζωσιν γρήγορα νὰ κερδίζουν εἰς μίαν τὸ ψοφί τους...»

Τὰ μαθήματα γινόντουσαν τὴν γύψαν, γιατί οἱ μαθητὰν δὴλ τὴν μέραν ἤτανε ἐνταῖς ἐπιχειρήσεως, τὶς ὁποῖες καταδικάζοντες οἱ νόμοι. Μόλις δὴς νύχτων, τὸ παλιὸ ἐκίνο σπίτι τῆς Φοιτηχογράφου γέμει ἀπὸ ἕνα ἀλλοπαρῶσα λαθρῶς παραδόντων ἰσοπευμένον. Ἦταν ἄλλητες, γυναῖκες τοῦ δόμου πολὺ καλοντιμένες, νεαροὶ κακοποιοὶ καὶ μιστηριώδεις ἄνθρωποι, ποὺ εἶχαν περᾶσει τὰ σωάντα. Ὅλοι παρακλινοῦσαν μετ' ἐξαιρετικὴν προσοχὴν τὰ μαθήματα τοῦ Βίκου Κάγκερ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λωποδυτικοῦ ἰνστιτούτου. Ὁ Βίκου Κάγκερ εἶνε ἕνας πραγματικῶς «εργολαβούμενος». Ἀπὸ ἡλικίας δέκα χρόνων, εἶχε δοσοληφῆς μετ' τὴν ἀστυνομίαν καὶ μέχρι σήμερα, ποῦ εἶνε ἐξήντα, δὲν ἔπαυε νὰ ἐπισκέπτεται τὶς φυλακὰς, καὶ μένιν λίγο καιρὸν ἐκεῖ πέρα, γιὰ νὰ ἐξουοῦνται, καὶ τέλος νὰ δρατετεῖν. Ὅλες λοιπὸν τὶς γνώσεις καὶ τὴν λωποδυτικὴν πείραν τῶν πενήντα χρόνων τῆς ἐγκληματικῆς δουλειᾶς του, τὶς χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ διδάσκῃ τοὺς νεαροὺς κακοποιούς, πῶς νὰ ἐργάζονται στὶς μεγαλουπόλεις καὶ πῶς νὰ προετοιμάζωσιν τὰ ἐκπάλαι τους. Ὅπως στὰ Πανεπιστήμια, ἔτσι καὶ στὴ σχολὴ τῶν λωποδυτῶν

ἡ σπουδὴ εἶχαν μαροσθῆ σὲ ἐξάμηνα. Γιὰ νὰ γίνῃ ἕνας κακοποιὸς ἐπιστημὸν λωποδύτης, ἔπρεπε νὰ φοιτῆσιν τρία ἐξάμηνα!

Τὸ πρῶτον ἐξάμηνον ἀφιερωνόταν στὴ διδασκαλίαν τοῦ τρόπου μετ' ὁποῖο ὁ κακοποιὸς ἔπρεπε νὰ εἶθῃ σὲ ἐπαρῆ μετ' ὁφθαλμοῦ του. Πῶς νὰ τὸ προσελκίῃ, πῶς νὰ διαλέγῃ τὴν κατάλληλὴν στιγμήν γιὰ νὰ τὸ κλέψῃ καὶ πῶς νὰ ἐξαφανίσῃ μετ' ἀταξιδυτικὴν ἐπινοητικὴν τὰ κλοπιμαῖα. Σ' αὐτὸ τὸ ἐξάμηνον ὁ νεαρὸς ἐγκληματῆται μαθαίνει νὰ εἶνε ἐπὶ δέξιος καὶ νὰ μὴ γίνῃ καθόλου τὴν ψευδαίματον.

Τὰ πρῶτα αὐτὰ μαθήματα δὲν διδασκόντουσαν ἀπὸ τὸν Βίκου Κάγκερ, ἀλλὰ ἀπὸ ἕνα μονόημον κακοποιὸν, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ φρόδος καὶ ὁ τρόπος τοῦ Βερολίνου. Ὅταν οἱ φοιτητὰν εἶχαν ἐξαποσθῆ ἀρετὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρῶτον εἶδος τῶν ἀσκήσεων τους, τοὺς παρελάμβανε ὁ ἴδιος ὁ διευθυντῆς τῆς σχολῆς, γιὰ νὰ τοὺς διδάξῃ ἔξῃ ἀκούην ἄρετας, νὰ κινῶσιν ἕνα σωρὸν ταχυδακτυλουργιῶν, ἢ ὁποῖες λέγονται στὴ γλῶσσαν τοῦ Γερμανικοῦ ὑποκόσμου «Βοημικὸν κλέβος». Μετ' τὶς ταχυδακτυλουργίας αὐτῆς, οἱ κακοποιοὶ μποροῦσαν νὰ πάρωσιν τὸ πορτοφόλι ἢ τὸ ρολογιὸν τοῦ θιματός τους, μετ' ἔπειτα ταχύτητα, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ τοὺς ἀντιληφθῆ. Αὐτὴ ἡ διδασκαλίαν διαρκεῖ μέχρις ὅτου οἱ μαθητὰν μποροῦσαν νὰ κλέβωσιν, χωρὶς νὰ τὸ πᾶν εἰδησι, καὶ ἄνω ἀκούην τὸν Βίκου Κάγκερ.

Ἐπὶ αὐτὰ τὰ μαθήματα, οἱ μαθητὰν τῆς λωποδυτικῆς σχολῆς τὸν τελευταῖον καὶ ἔσχατον, ἐφημοῦσαν ὅλες τὶς θεωρίας, ποὺ εἶχαν μάθει προηγουμένως, καὶ ἀρχίζαν τότε νὰ κλέβωσιν τοὺς σημαθῆτας τους καὶ τοὺς δασκάλους τους...

Ὅταν τελειοῦναι πᾶν καὶ τὸ τρίτον ἐξάμηνον, οἱ νεαροὶ κακοποιοὶ μποροῦσαν νὰ δώσωσιν ἐξέτασις. Αὐτῆς ἡ ἐξέτασις γινόντουσαν μισροτὰ σ' ὅλους τοὺς μεγάλους λωποδυτῆτας τοῦ Βερολίνου καὶ ἦσαν ἐξαιρετικὰ δύσκολα. Ἐπρεπε νὰ κλέβωσιν τοὺς ἴδιους τοὺς καθηγητὰς τους, χωρὶς αὐτοὶ νὰ τὸ ἀντιληφθῶσιν, ἄν καὶ πρόσεχαν ἀρετὰν καθὴ κινήσῃ τοῦ νεαροῦ κακοποιοῦ ποῦ ἐξετάζαν.

Ἄν ὁ μαθητῆς κατορθώσῃ, λοιπὸν, νὰ περᾶσῃ μ' ἐπιτυχίαν ἅς ὅλες αὐτῆς τὶς δοκιμασίας, ὁ Βίκου Κάγκερ τοῦ ἔδινε τὸ δίπλωμά του καὶ τοῦ ἐπέτρεπε ν' ἀρχίσῃ τὴν λωποδυτικὴν δρᾶσιν ἀπὸ τὴν Πράγαν καὶ κατῶν νὰ πᾶν στὴ Βιέννην. Σ' αὐτῆς τὶς δύο πόλεις ἔπρεπε νὰ μείνῃ τοῦλάχιστον ἕνα χρόνον, γιὰ νὰ πᾶσιν τὸν εἶραον τῆς δουλειᾶς. Ἐπειτα μποροῦσαν νὰ πᾶσιν ὅπου ἤθελε στὴν Εὐρώπῃ. Ἦταν πᾶν ἕνας ἐπιστήμῃον λωποδύτης, ποῦ ἤξερε νὰ ἐξαφανίσῃ μετ' ἀνέμοιαν ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἀστυνομικῶν! Πολλοὶ δὴς ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπιστήμῃον-λωποδυτῆτας προτιμοῦσαν νὰ μὴ ἀρχίσωσιν νὰ ἐξασκῶσιν ἀεὶς τὸ λωποδυτικὸν ἐπάγγελμα τους, ἀλλ' ἐπιγίμωσαν στὴ Βουλγαρίαν, γιὰ νὰ τελειοποιήσῃ. Ἐκεῖτερον ὅπαρχε μιὰ ἀνώτερη σχολὴ κακοποιῶν, στὴν ὁποία οἱ ἐγκληματῆται μποροῦν νὰ τελειοποιήσῃν στὴ διάρρηξιν τῶν χρηματοκοπιῶν καὶ σὲ μεγάλα καὶ καταπληκτικὰ λωποδυτικὰ τεχνισιατά.

Τὸ περίεργον τώρα εἶνε ὅτι οἱ μαθητὰν τῆς σχολῆς τῶν λωποδυτῶν ἐμάθωναν ἀκούην καὶ νὰ ἤτανε ἐννοῦν! Μὴ νομίσετε, ὅσπερ, ὅτι αὐτὸ τὸ πρῶτον εἶνε εἰκόλον. Ὁ ζητιᾶνος σήμερα εἶνε οἱ πρὸ ἐπιτηδίου κακοποιοὶ, ἔχουν μὴ διεθνήν ἀρετάνους! Ἐχουν μὴ μυστικὴν γλῶσσαν, μετ' τὴν ὁποίαν συνεννοῦνται μεταξύ τους, καὶ ἕνα πληθὸν σηματοδοτικῶν σήματα. Ἐχουν ἐπίσης καὶ ἕνα σωρὸν τρόπους, καὶ νὰ παραμορφώσωσιν τὸ σῶμα τους, νὰ γίνωσιν σατάθηδες καὶ νὰ προκαλοῦσιν τὸν ὄψον τῶν ἀγέλων διαβατίων.

Οἱ μαθητὰν λοιπὸν τῆς λωποδυτικῆς σχολῆς εἶχαν διαβολικὴν ἐξυπνάδα καὶ κατορθώνωσαν μέσα σ' ἕνα μῆνα νὰ μαθαίνωσιν ὅλες αὐτῆς τὶς κατεργασίας τῶν ζητιάνων. Καὶ ἔτσι, ἔταν δὲν μποροῦσαν νὰ δουλέψωσιν ὡς λωποδυτῆτας, ἐργαζόμενοι ὡς ζητιᾶνοι καὶ κατορθώνωσαν νὰ μὴ μόνον ποτὲ ἄνεργοι!

Ἡ ἀνακάλυψις δὴς τοῦ παρῶδου αὐτοῦ σχολεῖου τῶν λωποδυτῶν διεφώτισεν ἐπίσης καὶ ἕνα πληθὸν κλοπῶν καὶ ἐγκλημάτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀναστατοῦσει τοὺς ἀστυνομικοὺς τοῦ Βερολίνου. Ὅταν δὲ συνελήθη ὁ Βίκου Κάγκερ, ἀπολόγησε μετ' ἀπερηγόστων δὲ διὰ αὐτὰ ἦσαν ἔργων τῶν μαθητῶν του! Μὰ δὲν πρόσεξε τὰ δυνάμια τους. Προτίμοισεν νὰ κλεισθῆ στὴ φυλακὴν, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ἔ' ἀρχίσῃ πάλιν νὰ δρατετεῖσιν...

ZORP SAPHANTIE

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Κρύβε τὴν εὐτυχίαν σου, ἀλλὰ πρόσεξε μήπως, ἐνὼ ἀποφεύγεις τὸν θῆνον, προκαλέσῃς τὸν οἶκτον. Πιττακόσ

Πᾶς μαθαίνει οἱ λωποδυτῆται ν' ἀρπάζωσιν πορτοφόλια